

sats er et gode både set fra de lediges og fra samfundets synspunkt. For dermed er vi med til at forhindre langtidsledighed, og vi kan bedre få udfyldt de huller, hvor der i dag er mangel på arbejdskraft.

Jeg vil dog alligevel hejse fanen og gøre opmærksom på, at vi ikke løser alle flaskehalsproblemer gennem en fremrykket aktiveringsindsats. F.eks. har jeg svært ved at tro, at alle flaskehalsproblemer bare kan afhjælpes ved at give ledige med en anden baggrund og uddannelse et efteruddannelseskursus eller for at tage to andre eksempler, hvor der er ekstrem mangel på folk med en bestemt uddannelse: Jeg tænker her på mangelen på edb-specialister og ingeniører.

En fremrykket aktiveringsindsats vil vel også skabe nogle store problemer i visse regioner, hvor der simpelt hen er mangel på arbejde og ledigheden er meget høj. Hvad har ministeren tænkt sig at gøre ved det problem?

For det andet, og det hænger sammen med det, jeg sagde før, er vi meget bekymrede for at afkorte den samlede dagpengeperiode uden at have vished for, at den fremrykkede aktiveringsindsats kommer til at fungere. Når det samtidig foreslås, at sygdomsperioder som udgangspunkt ikke fremover skal tælles som døde perioder, så kan vi i CD blive alvorligt bange for, at en afkortning af den samlede dagpengeperiode vil være med til at udstøde flere mennesker fra det almindelige dagpengesystem, end tilfældet er i dag.

Der er allerede blevet stillet en række spørgsmål til ministeren om det her problem, og det vil vi også se nærmere på under udvalgsarbejdet.

I forbindelse med arbejdsmarkedsreform II har vi også set, hvordan arbejdsformidlingerne har haft store problemer med at leve op til de forventninger, der lå i loven. Er ministeren på den baggrund nu sikker på, at en indkøringsfase på 2 år er tilstrækkelig? For det skal vel ikke komme de ledige til skade, hvis AF ikke kan følge med inden for den fastsatte tid.

Jeg vil gerne spørge, om ministeren kan garantere, at en eventuel overskridelse af indkøringsfasen på 2 år ikke vil komme de ledige til skade, og i givet fald hvordan ministeren vil sikre, at det ikke sker.

For det tredje kan jeg lige så godt sige, at vi er direkte imod, at særreglen for de 50-54-årige fjernes, så de ikke længere kan bevare den for-

længede dagpengereget og dermed mister retten til at gå på efterløn som 60-årige.

Det er påfaldende, at denne konsekvens ved at fjerne særreglen for de 50-54-årige forbigås i tavshed i bemærkningerne til lovforslaget. Det er også påfaldende, at særreglen opretholdes for de 55-59-årige. Hvori består forskellen mellem de 50-54-årige og de 55-59-årige?

Når aldersgruppen 50-59-årige nu får ret og pligt til aktivering på lige fod med andre ledige, hvilket vi helt klart synes er fornuftigt ud fra den holdning, at mange 50-59-årige naturligvis ikke er færdige på arbejdsmarkedet, så virker det besynderligt, at man behandler de 50-54-årige dårligere ved at afskaffe særreglen for dem.

Bemærkningerne til lovforslaget om, at det vurderes, at selve særregelns eksistens for de 50-54-årige har medvirket til en forøget langtidsledighed i denne gruppe, virker, undskyld mig, temmelig langt ude. Nej, så må man sige det, som det er, det er besparelser, det drejer sig om. Og så spørger vi bare i CD: Er det virkelig den måde, vi skal behandle vores 50-54-årige på? Er det virkelig den tak, som vi sender folk, der har været mange år på arbejdsmarkedet? Det synes vi ærligt talt er for dårligt. I betragtning af at det er en temmelig lille gruppe, som vi taler om der vil blive berørt, kan vi i CD ikke forstå, at man så ikke bevarer den her særregel.

Jeg kan forstå, at andre partier, herunder De Konservative, er bekymrede for, at særreglen ophæves. Det er de jo, uanset at partiet i andre sammenhænge mig bekendt har sagt, at efterlønnen skal afskaffes.

I CD ønsker vi at bevare efterlønnen og så via gulerodsmetoden motivere folk til at blive længere tid på arbejdsmarkedet. Derfor vil jeg nu sige til ministeren, at jeg vil bede ham om at overveje at fjerne særreglen for de 50-54-årige eller i det mindste give en garanti for, at de kan gå på efterløn som 60-årige, for ellers vil vi i CD i hvert fald overveje at stille et ændringsforslag, således at de 50-54-årige kan bevare retten til at gå på efterløn.

I CD forstår vi simpelt hen ikke Socialdemokratiet, når statsministeren på den ene side vil udstede en efterlønsgaranti til de 60-årige og i samme moment fjerner den særregel, der gør det muligt for de 50-54-årige at bevare retten til dagpenge ud over den almindelige dagpengeperiode, så de få, det trods alt drejer sig om, får mulighed for at gå på efterløn som 60-årige.